

Hrib Kulm

22. maj 1841, popoldan 1/2 4 do 8 ure zvečer

Pišejo: K. G. L. - Andr. in Ans. H.

Gospod je po svojem služabniku milostno razodel naslednje o izletu na hrib Kulm pri Michelsdorfu v graškem okrožju, ki so ga opravili Jakob Lorber in nekateri prijatelji v sredo, 19. maja 1841: (Opomba. Namesto da bi se peljali iz Gradca v Waiz, da bi prišli do Kulma, smo ubrali obvoz preko Gleisdorfa. In namesto naravnost iz Gleisdorfa v Pischelsdorf, smo prišli do Ilzerstraße in sicer v Sonnabendkirchen (Sinabelkirchen), od koder smo le odpeljal v Pischelsdorf. Na Kulm smo se povzpeli šele ob pol sedmih zvečer.)

1 Ko se boste naslednjič v Mojem imenu povzpeli na goro, se dogovorite, da kot prvo poskrbite za naslednjo pot in drugič, da ostanete na tej višini vsaj tri ure.

2 Kadar gre namreč za zunanje premišljevanje čudeža, morajo biti čutila najprej tako rekoč popolnoma nasičena z razširjenim pogledom na zunanje stvari. Zaradi te popolne nasičenosti um nato pade v nekakšno anestezijo, ki pa ni podobna magnetnemu stanju, ki ga poznate.

3 Če se nato v duhu ljubezni in vse resnice obrnete k Meni, lahko takrat povežem notranje oko duše z očesom duha in nato ta dvojni notranji vid usmerim v oko telesa. To vam bo omogočilo, da vidite stvari narave v popolnoma drugačni luči in da odkrijete duhovne stvari sredi naravnih stvari, ki se v strogem odnosu do naravnih stvari pojavijo pregledno in slikovito in se tako njihov pogled jemlje kot vzrok za posledico.

4 Če jeste hrano, ki je namenjena samo želodcu, potem po obroku kratek čas mirujete in rečete, da je ta čas potreben za prebavo. Mislite, da je takšen počitek koristen samo za želodec, potem ko že zaužijete hrano?

5. Povem pa vam, da takšen počitek potrebujete še toliko bolj, ko se še vedno zelo šibek želodec vašega duha malo potuhne. Če takega počitka ni, ko je duh zadovoljen, tudi duhovna prebava poteka slabo. Vsaka hrana pa mora biti vedno prebavljena, preden se snov, ki spodbuja življenje, sprosti in dvigne kot hrana za višje življenje.

6 Vsako hranilo namreč najprej nahrani najnižjo moč življenja. Ko je ta nahranjena, se snov predela v službo življenja, ki stoji na višji ravni moči in to se nadaljuje, dokler ne doseže visoke sfere samozavedanja in končno popolnega samozavedanja in samo prepoznavanja.

7 Zdaj pa pomislite, ko pridete v tako visoko duhovno shrambo in tam v trenutku požrešno naberete marsikaj, toda takoj, ko se počutite nekoliko zadovoljni s tako hitro požrešnostjo, pobegnete, kot da bi bili tatovi! Vprašajte se, kje je prebava in naraščajoča prečiščenost hranila?

8 Zato se, kot sem že rekel, naslednjič bolje uredite in to zaradi svoje šibke vere, zaradi katere ste bolj ali manj „množica Tomažev“. Dokler nimate ničesar, kar bi lahko zgrabili in dojeli, ste še vedno v polovični veri in tudi v polovični ljubezni in polovičnem zaupanju. Če pa si kdo zatisne oči ali se odvrne od kraja, kjer sem mu

pripravil razstavni eksponat, ni moja krivda, temveč njegova, če ni ničesar videl in ni ničesar čutil.

9 Da pa bi po Besedi še vedno dosegli notranje videnje, vam bom v moči svoje večne, neomajne ljubezni in usmiljenja, na koncu tega pisma pokazal, česa niste storili in vam to predstavil po vrstnem redu. Najprej pa vam je treba podrobneje razložiti in popraviti naravne značilnosti tega hriba, pa tudi njegovo obsežno okolico in oddaljeni pogled ter atmosferske formacije.

10 Kar se samega hriba tiče, ima enak izvor kot Chor - in Kleinalpe, ki sem vam jih pokazali lani. Hrib ima enako oblikovano listnato skalnato zgradbo kot obe znani Alpi. Njegov naklon je od jugovzhoda proti severovzhodu. To je zato, ker se je listnata skalna gmota, debela več sto klafter (3,8 m), po gobastem dvigu s tal, potem ko so to spodnjo gmoto odplaknili takrat še veliki vodni tokovi, naslonila na svojo spodnjo gmoto kot strjena periodična naplavina morja. To vam kažejo vsi mali hribčki, ki so pogosto več sto klafter globoki, obloženi z naplavinami peska in prodaja.

11 Odkrili boste dva opazna izrastka tega hriba, od katerih se eden razteza proti jugu, drugi pa bolj proti vzhodu z več manjšimi odcepi. Ti vznožji sta si po izvoru podobni, saj sta najvišji. Vendar pa nižine ali odcepi teh glavnih odcepov niso nič drugega kot naplavine; pobočje proti severu in manjša veja proti severovzhodu sta le oblika prvotnega preloma iz globine in sta njegovo mehko in nežno vznožje, ki je nastalo deloma z odlomom skalnih vrhov, ki se dvigajo visoko nad njihovo podlago, deloma pa tudi z naplavinami in obori peska in drobnega kamenja, ki jih je poplava pogosto odnesla daleč stran in tam spustila.

12 Glejte, to je osnovna oblika tega hriba! Če ste tu in tam uprli pogled v tla, po katerih ste hodil, so se vam tudi tu gotovo prikazali majhni zaobljeni kremenovi drobci, le da njihova barva ni bela, temveč rdečkasta. Ta kremen ni istega izvora kot beli na Choralpah, ampak izvira iz Noetovega časa. Kot sem vam že omenil, je pred velikim vodnim potopom, ki je tedaj zajel skoraj tri četrtine Azije in vso Evropo ter severno polovico Afrike, prišlo do izredno močnega izbruha ognja predvsem v Evropi in zahodni Aziji, tj. približno 77 let pred kasnejšim vodnim potopom.

13 Da takšna kremenova masa nastaja v podzemnih vodnih zbiralnikih s padavinami, lahko vidimo iz dejstva, da ta kremenova masa nastaja tudi v površinskih vodah s sluzasto naplavino, če si le malo ogledamo obilico kremena na bregovih rek.

14 Če vzamete tako zaobljeno kepo kremena, ki tehta približno 50 kg, jo postavite v kad z vodo, v vodnjak, ali bodisi kje drugje, kjer hranite vodo za požarno zavarovanje, jo pustite tam približno dve leti in jo nato stehtate na natančni tehtnici. Ugotovili boste, da se je prvič, njena teža povečala in drugič, je postala zagotovo nekoliko večja. Če

pa pride do tako opazne razlike v nastajanju kremenca v tako kratkem času, pomislite, kako močno je moralo biti nastajanje teh kamnitih gmot v velikih podzemnih rezervoarjih vode pred toliko tisoč leti!

15 Ko ogenj izbruhne iz večjih globin zemlje in na svoji bliskoviti poti raztrga velike vodne bazene nad njim, skupaj z zemeljsko skorjo, ki je nad vodami več tisoč metrov debela, se med takšnim izbruhom vse vrste raztrganih kamninskih mas iz zemeljskih globin izstrelijo visoko nad oblake, od koder nato naravno padejo deloma nazaj v brezno, deloma pa na zemeljsko površje, kjer se, če se katera od gorskih plošč še ni dvignila, kmalu zatem dvignejo skupaj z njo. Lahko pa padejo tudi na oblikovane gorske vzpetine, kar se je zgodilo tudi v primeru Kulma. To se je zgodilo že takrat, ko je na najsevernejšem območju, namreč med vasmi Buch in gradom, ki ga ne bom imenoval, prišlo do takšnega izbruha podzemeljskega ognja, iz katerega izvira vam znana nepravilna izravnava tal.

16 Če ste bili le malo pozorni na potek dolin, boste brez težav ugotovili, da se vse raztezajo bolj ali manj proti jugovzhodu. To ne kaže na nič drugega kot na potek nekdanjega velikega vodnega toka, ki je imel nekoč svoje bregove na Koroških Alpah, na drugi strani pa na madžarskih Karpatih in je bil tako skoraj trikrat širši od Jadranskega zaliva, kjer je ta najširši.

17 Kasneje se je voda vse bolj izgubljala in takrat je bilo le še toliko posameznih potokov enake širine, kot jih še danes lahko vidimo v posameznih dolinah. Od vseh teh potokov pa zdaj ni ostalo nič drugega kot majhni potočki, ki jih najdemo v dolinah, ki sestavljajo nekoliko pomembnejšo reko, šele takrat, ko se po dolgem času v toku združijo.

18 Glejte, ko naslednjič pridete kjer koli na takšno višino, pa naj bo ta ali tista, ki si jo boste sami izbrali, ali tista, ki jo določim Jaz, morate v tem občutku prebuditi svojo domišljijo in imaginacijo. Tako boste videli preteklost v primerjavi s sedanostjo in vedno le tisto, kar vam za kontemplacijo ponuja sama zemlja. Tako si boste postavil pravi temelj za notranjo kontemplacijo.

19 Pri tem boste odkrili Moje delo in občudovali Mojo umetnost gradnje ter se Mi v svojih vedno bolj prebujenih občutkih približali.

20 Če pa na takem hribu nimate kaj početi, kot samo strmeti v kupe kamenja in lesa, pokritega z apnom, potem bi vam bilo veliko bolje, če bi ostali doma v svojem mestu, kjer vam ni treba toliko naprezati oči, da bi na prvi pogled zagledali kupe pobeljenih kamnov, ki so povrh vsega bolj umetelno in veličastno sezidani za večji zunanji užitek očesa, kot podeželske pokrajine in so mi odvrtni. V teh živijo ljudje, ki se imajo za več od drugih ljudi, ker imajo poleg številnih živalskih lastnosti tudi lastnosti pijavk in

vampirjev, zaradi česar lahko brez pomisleka od svojih domnevnih podložnikov in njihovega skromnega premoženja brez obotavljanja izčrpajo kri.

21 Vsak monarh lahko svojim podložnikom naložiti sorazmerne davke za resnične potrebe države, toda dejstvo, da tako imenovani "zemeljski gospod" zahteva davke tudi od svojih domnevnih podložnikov, resnično vam povem, to je gnusoba. Če si tak tako imenovani veleposestnik ne bo prizadeval za take stare zločine čim bolj poplačati s pogostimi dobrotami do svojih domnevnih podložnikov, bo moral nekega dne narediti trd obračun in bo moral do zadnjega denarja dokazati za kaj ga je porabil. Gorje tistim, ki so svoje rente zapravili, zaigrali in jih pustili pri vlačugah. Resnično, pokopal jih bom pod njihovo peklensko prešerno sodno komoro! In tam jih bodo stiskali materiali, iz katerih je bila zgrajena njihova stiskalnica, dokler padajoči dež ne bo raztopil v roso in prah še zadnjega kamenčka.

22 Glejte, na takšni višini bi se morali prepustiti premišljevanju o takih stvareh in se nato uvesti na višino v prebavnem počitku, o katerem smo govorili na začetku. Potem boste zagledali stvari v Mojem redu, pravilno boste jedli na Moji svetovni mizi in tako boste dosegli tudi prebavo, ki spodbuja koristne stvari.

23 Če imate s seboj tudi daljnoglede, jih uporabljajte po istem vrstnem redu, vendar ne obratno. Če začnete oddaljene zgradbe približevati svojim očem, jih najprej usmerite v revne kočice in hiške. Povem vam, pogled na takšno bivališče revščine bo dal več žive moči vašim občutkom, vaši domišljiji in vaši imaginaciji kot mnogovrsten pogled na kakšno oddaljeno, zarjavelo mesto ali napol porušen grad ali nesmiseln zvonik cerkve iz kamna, opeke in malte!

24 Ali ni vsako drevo, vsaka rastlina prav tako dober in še bolj živ tempelj, skozi katerega se Moja moč, modrost in ljubezen zvesto razodevajo tistim, ki z duhom in njegovo ljubeznijo gledajo na ta gotovo mnogo bolj umetni tempelj? Zato je bolj potrebno, da najprej pogledate te žive templje Moje ljubezni in usmiljenja in nato tiste z visokimi zvoniki.

25 Ob visokih zvonikih moram Jaz imeti posebno čast sedeti kot večni jetnik v nekem pozlačenem tabernaklju in čakati, dokler Me duhovnik, bodisi prisiljen po svojem ukazu ali včasih zaradi zvonjenja, izpostavi z mrmranjem, sklicevanjem kot nezanimiv pogled ubogim, napol verujočim in pogosto celo neverujočim ljudem. Po enkratnem ali dvakratnem kovinskem blagoslovu, ki ga spremlja zvonjenje in vzklikanje zbora, se moram Jaz nato spet pustiti nedejavno zapreti.

26 Iz Mojih evangelijev in prvih pristnih cerkvenih praks v času apostolov in njihovih naslednikov skozi več stoletij lahko že na prvi pogled, brez teleskopa, vidite, da je to najbolj barbarska neumnost, ki si jo je izmislila poznejša želja po blišču.

27 Kjer se Jaz združim z materijo, materija oživi. Kajti živi zmagovalec smrti z njo nima ničesar opraviti. Kdor pa Me išče v kruhu, verjame, da sem vzpostavil kruh in vino kot trajen spomin na svoje utelešenje na zemlji. Toda kruh in vino morata biti to, kar sta; ne smeta biti zaprta in postavljena in držana v mrtvi kovini, ampak morata biti držana v živi veri in resnični ljubezni!

28 Kakor naj bi bil kruh pravi kruh, da se človek nasiti in vino pravo vino, da okrepi njegovo vitalnost in pogasi žejo, tako naj bi bila vera kot kruh in ljubezen kot vino!

29 Toda v takšnih kamnitih cerkvah je vera zdaj kot hostija, ki vsebuje le obliko kruha v zelo nezadovoljivi moči, ljubezni pa tako ali tako ni, ker ni vina; ali pa je napojena s posvetnimi interesi, kot v tako imenovani „mašni daritvi“.

30 Več o tem mi ni treba pripovedovati, saj iz tega malega zlahka razberete, ali cvetoče drevo ne nudi več hrane za duha kot takšen tempelj brez vere in ljubezni.

31 Zdaj, ko sem vas seznanil z vsem, kar je zares koristno, tako za ta primer kot za prihodnji primer, vam bom, kot sem omenil na začetku, pokazal tudi, kaj bi morali tam v sebi doživeti, če se vam ne bi bilo treba vrniti v svoje nočne prostore.

32 Če ste nekje v Mojem imenu, si delate veliko krivico, če vas karkoli skrbi, pa naj gre za zdravje vašega telesa ali za druge morebitne nevarnosti, ki vas čakajo ob vrnitvi. Kajti tam, kjer vam služim kot vaš vodnik, ste enako varni sredi noči kot sredi belega dne, ne glede na to, ali ležite, stojite ali hodite. Ali mi lahko očitate, da se vam je na katerem koli potovanju v Mojem imenu skrivil en sam las na glavi?

33 Dejstvo, da ste se na tem potovanju nekoliko oddaljili od dejansko najbližje poti, ni imelo drugega razloga kot „delovno pričevanje“, iz katerega lahko zlahka razberete, da človek pogosto izbere najdaljšo pot do zastavljenega cilja, manj iz slabe volje kot iz nevednosti, ne da bi pomislil, da je tudi v duhu, dobro razumljena ravna pot najkrajša.

34 Kajti pri Meni ni nobenih „visokih služb“ in nobenih „nedeljskih cerkva“. (v ljudskem jeziku, Sunnwendkirchen‘ ali , Sinabelkirchen‘), skozi katere bi morali najprej iti, da bi Me dosegli. In v svoji veliki državni upravi sem sam najnižja in najvišja avtoriteta. Vendar tega še niste videli in ste to le zelo tiho slutili.

35 Na samem vrhu hriba, kjer je majhna revna kapelica, pa ste v svojem telesu povsem jasno začutil vzhodni veter. V tem vetriču sem dihal na vas, kar vam je gotovo prineslo veselo in mirno razpoloženje in veliko okrepitev utrujenih udov. Temu skrivnostnemu šumenje po vrhovih ljubkih drevesc pa ste gotovo lahko rekli: „V tem svetem vzhodnem vetru nam pihlja sam Gospod!“

36 Če bi ostali tam čez sedmo uro in bi obrnili svoje srce in oči k Meni, bi od hriba kjer ste stali, pa do pokopališča te župnije, videli vstajenje mrtvih. To videnje sem za eno

minuto dovolil svojemu služabniku in mu prepovedal, da bi vam o tem poročal. Po tem poročilu vam lahko služabnik to pove ustno ali, če želite, nekega dne pisno!

37 V skladu s tem nam preostane le še razlaga o večernem oblačnem nebu. „Večer“ je svetno področje človeka. Ko se bo človek približal „jutru“ in se bo pred njim začelo vse bolj jasni, bo treba „večer“, za še vedno zelo večernega jutranjega popotnika, čim bolj zakriti, da njegove oči ne bi našle nobenega privlačnega predmeta, ki bi jih odvrnil od kontemplacije „večnega jutra življenja“! Glejte, zato je bil večer tako napolnjen s hlapi zemlje, da bi tudi vas naučil, da ko se vam odpre „jutro“ (četudi tu in tam še nekoliko zamegljeno), ne smete obračati oči k meglenemu „večer“, temveč k „jutru življenja“, tj. ne k posvetnosti, temveč k temu, kar je iz duha in moje večne ljubezni.

38 Naslednji dan, kot na dan praznovanja ali počitka, ste vse videli v najčistejši luči, brez najmanjše meglice. S tem vam Jaz hočem povedati, da se šele ob mirnem praznovanju „prebave“ hrane, ki sem vam jo dal, vse, kar je motno in temno, končno razjasni in jasen, samozavesten pogled se takrat v veliki jasnosti iz novo prebujenega jutra življenja pojavi v čudovitem bivanju.

39 Zato premišljuje o tej podobi v svojem srcu! Hodite po ravni poti in pazite, da ne pozabite na „počitek prebave“, potem boste tudi v sebi videli, da je tako kot „novo jutro“, polno sijaja in svetlobe, tudi očiščeni „večer“ vašega posvetnega življenja v vas dobro osvetljen.

40 Naj bodo gore vaši prijatelji, doline ogledalo ponižnosti in Jaz vaš vodnik iz dolin do gora počitka in miru, potem boste zdaj in vedno in za vse večne čase spoznali, da sem samo Jaz, vaš Oče, prava pot, luč in samo večno življenje za vedno!

41 To vam govorim Jaz, najboljši vodnik. Amen.

Duše na pokopališčih. Videnje Lorberja kot dodatek h „Kulmu“

25. Maj 1841, popoldan

Pišejo: K. G. L. - Andr. in Ans. H.

1 Po sončnem zahodu, v času, ko ste na svoji povratni poti zagledali prvo zvezdo na nebu in hkrati videl pokopališče, na vrhu katerega je nedokončana kapelica, se je služabniku za nekaj minut odprlo oko duše, da si je lahko ogledal, kje mrtvi razkrajajo in nesmrtni postopoma vstajajo.

2 Kako je služabnik videl to videnje? Da bi si lažje predstavljali videnje, si predstavljajte kozarec, napolnjen z vodo, v katerem je nekaj kock sladkorja. Opazujte, kako se iz sladkorja nenehno dvigajo mehurčki in s seboj dvigajo majhne

grudice sladkorja, ki se na poti delno raztopijo in tako za seboj pustijo rep v obliki padajoče zvezde, neraztopljeni del pa se nato, takoj ko mehurček doseže površino vode, spet loči od mehurčka in potone v globino, kjer se bodisi raztopi veliko počasneje, bodisi se pogosto prilepi na nov mehurček in z njim začne novo „vstajenje“.

3 Na enak način si morate predstavljati tudi duše, katerih srca so zelo močno navezana na svet! Po smrti se še dolgo oklepajo materialne zemlje, še posebej rade pa se zadržujejo na kraju, kjer razpada njihovo telo. Nekatere pa se na pokopališčih zadržujejo nad grobovi svojih teles, dokler od njihovega telesa po dejanju razkroja ne ostane niti atom.

4 Ker duša po smrti ostane trajno združena s svojim svobodnim duhom, katerega popolno telo si dejansko sestavlja, tem bitjem glede večne svobodne volje ni naložena nobena prisila. Namesto tega so le občasno poučeni, sicer pa lahko svobodno ravnajo po svoji volji, kot da bi še vedno živeli na svetu v mesu.

5 Glavni razlog, zakaj duše ostajajo na pokopališčih, je zagotovo lažni nauk o vstajenju mesa. Duše so poučene, da jih mrtvo telo sploh ne zadeva več, da iz njega za vse večne čase ne bo nič zraslo in, da zato za njih ne pomeni nič več kot raztrgana uničena tunika, iz katere v vsej večnosti ne bo več nikoli zrasel nov plašč.

6 Toda tak nauk je za te duše prav tako koristen, kot bi hoteli opatu v samostanu z najboljšo voljo na svetu dokazati, da hočem Jaz voditi in upravljati svojo Cerkev tudi brez vidne cerkvene glave in, če bi mu hoteli dokazati, da njegov habit ni niti za las boljši od suknjiča najmanjšega služabnika in, če bi mu hoteli dokazati, da tako imenovana „relikvija“ nima druge vrednosti kot slama, ki je na pol razpadla na kupu gnoja. Ali, Opomba; če bi mu hoteli dokazati, da ima kratka molitev v duhu in resnici iz srca brata, ki me ljubi, četudi je dolga le 10 besed, neskončno večjo vrednost kot 10.000 visokih maš v ljudem nerazumljivem jeziku, ne glede na to, kako dobro so jih plačali verniki in se berejo na privilegiranih oltarjih milosti.

7 Glejte, kakor bi v zvezi s tem dosegel s takšnim opatom (ki z vami ne bi ravnal veliko bolje v vaši razlagi, kot so Judje ravnali z Menoj pred velikim duhovnikom Kajfo, ker so Me imeli za največjega heretika in tistega, ki ima občestvo z vsemi hudiči), tako je tudi z učitelji, poslanimi iz nebes, če hočejo takšne duše odvrniti od iluzije in jim dokazati, da telesno meso za vso večnost ne bo več vstalo.

8 Ko nedavno umrli slišijo takšne nauke, se zgrozijo in postanejo zelo žalostni, ker se ne bodo mogli več vrniti v svoja domnevno spremenjena telesa. Zato se tudi glavni nauk v duhovnem svetu uresničuje skozi njihovo lastno izkušnjo.

9 Ko ta bitja postopoma spoznajo, da iz vseh njihovih pričakovanj, lažnih nauk in

lažne vere ne bo nič, zahtevajo, da jih višji učitelji odpeljejo in to nikamor drugam kot naravnost v „nebesa“.

10 To jim je tudi takoj odobreno. Ko pa dosežejo resnico o nebesih, sploh ne verjamejo, da so to „nebesa“, ker niso videti tako, kot so si jih napačno predstavljali.

11 Ko namreč vidijo, da se tam ljudje ukvarjajo z vsakovrstnim delom kot na zemlji, saj nebeška radost ni nič drugega kot ena ljubezenska dejavnost za drugo in eno koristno delo za drugim. Ko spoznajo takšne stvari v nebesih, se pogosto burno odzovejo in želijo takšna nebesa zapustiti saj pravijo:

12 „To bi bile zame čudovita nebesa, kjer bi moral spet delati! Na zemlji sem moral to početi do svoje velike utrujenosti, pa sem to počel samo zaradi nebes! Toda zdaj, ko sem odšel v nebesa, bi moral delati tako, kot sem delal prej na zemlji in to za večno! Veliko bolje bi bilo zame, če bi se takoj vrnil na zemljo in počakal v grobu do poslednje sodbe, ko bo moje telo zagotovo vstalo, saj je tako zapisano in tako me je naučila verjeti sveta rimska cerkev!“

13 In takoj, se takšna bitja z vso resnostjo vrnejo. Toda takoj, ko pridejo na želeno mesto, jih tisti, ki tam čakajo, križem rok sprašujejo, kaj jim je sveti Peter povedal, ali jih je hitro spustil noter ali pa so morali dolgo čakati na neki klopi, dokler ni bilo primerno, da jih je Peter spustil noter.

14 Tako se ti duhovi pogosto pustijo dolgo in dolgo spraševati, dokler ne pridejo do smešnega odgovora, ki dobi vse mogoče posmehljive oblike. Na primer, rečejo: „Nebesa niso nič drugega kot kmetija“. Ali pa: „Ni nič drugega kot služabnikovo delo“. Ali: „Nebeške radosti so v tem, da se mora človek zdaj na novo truditi kot domači hlapec“, in takih izjav o nebesih je veliko.

15 Toda takšne izjave, kot je lahko videti, med tistimi, ki še niso bili v „nebesih“, ne najdejo vedno veliko zaupanja. In vendar si mnogi še vedno želijo iti v „kmečka nebesa“.

16 Tiste, ki si to želijo, bodo učitelji (duhovi varuhi) vodili in jih učili o naravi nebes. Pokažejo jim, da morajo prava, dejanska nebesa nastati iz njih samih in da sploh ne morejo „vstopiti“ v nebesa, ampak lahko nebesa vstopijo vanje le prek žive, iskrene volje, da bi delali vedno več dobrega in zato postajali vedno manjši, da bi imeli priložnost še bolj služiti vsem.

17 Ko se bo tak nauk v njih ukoreninil in bodo imeli veliko željo drugim na vse načine služiti in delati dobro, jim bodo učitelji na novo razkrili, da bodo lahko za zdaj popolnoma spregledali sebe in ustrezno preizkusili svojo nebeško odločnost.

18 Ko se bodo izkazali s tem, da se bo njihova resnična nebeška želja jasno pokazala in bo popolnoma izčrpala vse, kar se še oklepa zemeljskih stvari, se bo ta nebeška

želja nato na čudovit način razširila v vse smeri in tako rekoč oblikovala čudovito pot, ki bo z vse večjim širjenjem končno vodila v sama nebesa.

19 In ta nebesa se nato združijo z istimi nebese že blagoslovljenih duhov, tako kot se ljubezen združi z ljubeznijo in kot se dobro ljubezni združi z resnico čiste vere in, nasprotno, kot se resnica čiste vere združi z ljubeznijo dobrega.

20 Glejte, služabnik je za nekaj minut videl, kako so se te duše hitro dvigale navzgor in se kmalu spet spustile navzdol. In ta predstava ni bila nič drugega kot igre ognja tako imenovanih „rimskih luči“, ki se prav tako svetleče dvigajo, a se na višini, napol ali pogosto povsem ugasnejo, obrnejo nazaj in spet padejo na zemljo. Le da te vzpenjajoče se (dušne) luči niso videti tako ognjene kot tiste iz rimskih sveč, ampak je njihova svetloba prej podobna svetlobi majhnega oblaka, ki ga osvetljuje luna.

21 Ne smete pa misliti, da je služabnik videl človeške oblike, kajti to zmore le oko duha, a prav takšna igra vzpona in padca zračnih, slabotnih, lesketajočih se oblakov. To bi videli tudi vi, če bi ostali še nekaj časa na hribu.

O prikazovanju duhov in junaških in ljubezenskih dejanjih

25. Maj 1841, popoldan- nadaljevanje

1 V sebi boste pomislili: ta pokopališki prikaz, ki ga je služabnik videl na povratku s „Kulma“, četudi je duhoven, nima v svojem videzu prav veliko izrednega! Res je, da marsikatera prikazen iz duhovnega sveta v svojem morebitnem zunanjem videzu očem pogosto ne ponuja ničesar izrednega. Toda tako je tudi pri vseh duhovnih pojavih: Čim večji so v duhovnem smislu, tem bolj neznatni so vedno v svojem zunanjem videzu. Vendar pa bolj ko je duhovna pojava videti veličastna, bolj je prazna.

2 Gotovo ste že slišali in brali, da se v nekaterih starih, propadajočih tako imenovanih viteških gradovih pogosto dogajajo tako čudovita prikazovanja in „strašenja“, in jih poznajo številne pokrajine in države. Če bi imeli priložnost sami biti priča takšnim nočnim „strašenjem“, bi zagotovo vzkliknili: „O, to je nekaj nenavadnega!“ In, če bi tako kot mnogi drugi videli, kako takšni začarani grajski knezi ponoči naokoli mečejo kamenje in druge predmete ali jih nosijo s seboj, zaradi izjemnosti takšnega prikazovanja zagotovo do konca življenja ne bi mogli prebaviti takšne nenavadnosti!

3 Če bi imeli odprto duhovno oko, ne bi sodili dosti drugače, kot če bi na poti naleteli na nekaj uličnih fantov, ki se zabavajo z nekaj nesmiselnimi, svobodnimi potegavščinami!

4 Neznaten pojav parjenja dveh škrjancev, ki vam sploh ni zanimiv, po velikosti in pomenu presega vsa grajska strašila od najstarejših časov do vas in še daleč naprej.

5 Mimogrede, enako je z „junaki velikih dejanj“! Med njimi obstajajo junaki, ki so tako imenovana največja dejanja storili pred tisoč in tisoč leti, še danes pa o njih poje in obuja slab spomin na tisoče zgodovinarjev. Toda resnično povem vam, ko se vam bo nekega dne odprla velika knjižnica v Mojem kraljestvu, boste v njej s povsem jalovimi napori iskali marsikaterega „junaka velikih dejanj“. Zagotovo pa boste presenečeni, kako je v teh večnih knjigah življenja dejanje ljubezni, ki ga nihče ni opazil in, ki je bilo opravljeno v popolni tajnosti, pogosto veličastno zaznamovano z novimi in vedno novimi čudeži za vso večnost!

6 Če bi na primer kdo od vas kdaj naletel na revnega, delavnega človeka ali na ubogega, nemočnega otroka kateregakoli spola in bi se ga usmilil, že samo to dejanje odtehta vsa običajna velika dejanja vseh svetovnih junakov, ki so dali pobiti na tisoče in tisoče ljudi, kot da so tako kot Jaz gospodarji življenja in smrti, medtem ko sami ne morejo oživiti niti usahlega stebila trave. Tudi, če bi zmogli, kako nepomembno bi bilo tako dejanje v primerjavi s tistim, s katerimi ste oživili ne le travno bilko, pravim vam, neskončno več kot travno bilko, dobro poslušajte in razumite, s takšnim dejanjem bi oživili enega od Mojih bratov!

7 Če zdaj v duhu razmislite na neskončne razlike od tako velikega pokola do oživitve travne bilke in od tam do oživitve nesmrtnega brata, vam bo gotovo postalo jasno, zakaj takšna zemeljska junaška dejanja sploh niso prisotna v Moji knjigi in zakaj spet druga (dejanja ljubezni), ki so na zemlji pogosto tako malo opazna, povzročajo v Mojem kraljestvu tako izredno, recimo večno čudovito pozornost.

8 Ta navidezno majhna dejanja ljubezni na zemlji so skoraj tako, kot bi nekdo s konico igle vgraviral njegovo ime v nežno lubje mladega drevesa, kjer ime raste kot samo drevo. Če bi drevo lahko zraslo v neskončnost, kot v Mojem kraljestvu, potem bi tudi ime z drevesom samo zraslo v neskončnost. Tako bi vsak posamezen napis na koncu postal neskončno polje, na katerem bi imela nova in nešteto čudes veliko prostora, da se razkrijejo.

9 Zato Moji dragi prijatelji: kamorkoli greste v Mojem imenu in karkoli gledate in opazujete v Mojem imenu, če hočete opazovati resnično velike stvari, obrnite svoje oči na majhne stvari in na videz nepomembne dogodke!

10 Resnično, v svojem duhu boste brez napora začutili, kaj je večje: sijoče osrednje sonce ali solza ubogega, jokajočega otroka. Resnično, če ste posušili solzo in lačnemu dali celo skromen kos kruha, boste naredili več, kot če bi ustvarili in nato uničili trilijon centralnih sonc.

11 Kajti ti in vsi svetovi s svojo slavo bodo nekega dne minili in postali nič, toda iz dejanj ljubezni bodo na njihovem mestu nastala neminljiva sonca in svetovi, ki bodo

rasli in postajali vse bolj veličastni vso večnost večnosti. In v njih boste zagledali veliko slavo „novega neba“ in „nove zemlje“, ki bosta „nova zemlja“, ki bosta in že sta: čista, nepokvarljiva dela večne ljubezni, tako kot so sedanji svetovi dela jeze in njene smrtonosne moči.

12 Zato ljubite vse brez razlike in pomagajte vsem, ki potrebujejo vašo pomoč, po svojih zmožnostih in vaša dela bodo popolna in vi boste popolni v svojih delih, kakor sem jaz, vaš najbolj ljubeči Oče v nebesih, popoln.

13 To vam pravim Jaz, ki imam raje majhne kot velike. Amen!

[Jakob Lorber](#)
[Nebeški darovi](#)